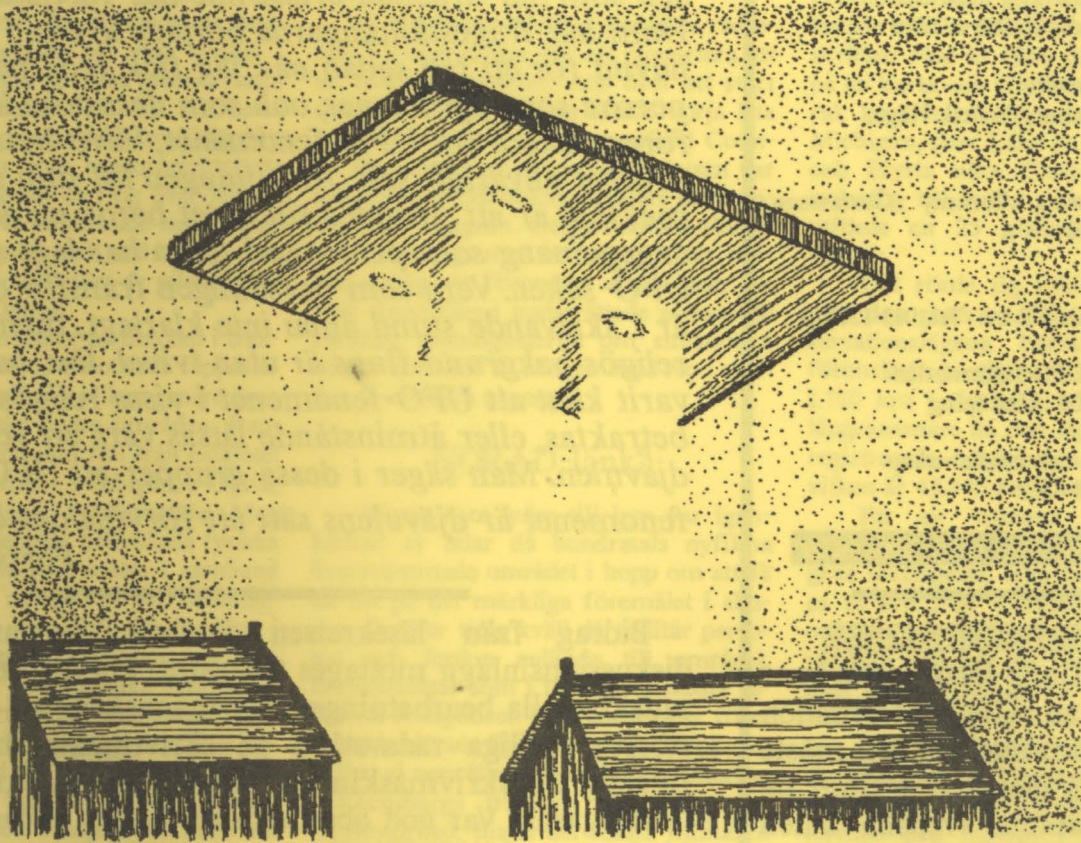

INFORMATION

Sveriges äldsta UFO - tidskrift

I DETTA NUMMER

- UFO störtade i Kecksburg, Pennsylvan- sid. 3
- En väldig, lysande farkost... sid. 5
- Något för Däniken
- Vitlysande skiva
- Pilspetsformat föremål
- Skiva släppte ut klot sid. 6
- Den härresande affären i Coma de Va- sid. 7
- ca
- Oinbjuden besökare
- Sex, kirurgi & utomjordingar sid. 8
- Fler rapporter från Sydamerika sid. 9
- Besök från en främmande värld
- Cylinder över Moskva sid.11

NR. 2/1992
Årgång 23

Rättelse

Religiös

Vi ber om överseende med det stavfel som finns i ledaren nr 2 och även tidigare ledare. På grund av tidspress har vi ofta svårt att hinna med korrekturläsning av ledaren.

INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 januari - 31 december.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-171790

Övriga medarbetare:
Håkan Gustavsson, Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv. Tel. 013-126901

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt, eller hur!

Postgiro 429 78 45-2

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen:

"HANDLINGSPROGRAM".

Postgiro 429 78 45-2

ISSN 0346-3540

En religiös historia

...ider blir man inte längre så förvånad när man hör att folk blir hotade till livet av en eller annan anledning. Detta grundar till eftertanke. Miljön omkring oss har tydligen blivit råare och vi blir inte så starkt påverkade längre! Därför har vi lättare att slå bort dessa obekväma nyheter nu än vad vi hade förr! Vad är det då för människor som vill andra så illa när den som blir drabbad oftast inte har förtjänat detta? Dom här frågeställningarna började kretsa i mitt huvud för ett tag sedan när jag fick reda på att en person som jag känner, och som dessutom är en ivrig förespråkare för UFO-fenomenet, blivit hotad på ett mycket allvarligt sätt. Anledningen till min starka reaktion är att grunden till hotet beror på det stora engagemang som personen i fråga har lagt ner på UFO-saken. Vem som personligen framför dessa hot är i skrivande stund ännu inte klarlagt, men att en religiös bakgrund finns är utan tvivel. Det har länge varit känt att UFO-fenomenet i vissa religiösa kretsar betraktas, eller åtminstone låtsas vara ett verk av djävulen. Man säger i dessa grupper att UFO-fenomenet är djävulens sätt att förvill oss enfaldiga

Forts.sista sidan.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpa oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att teckna notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

UFO störtade i Kecksburg, Pennsylvania

av Stan Gordon

Det var omkring kl 16.15 den 9 december 1965, som tusentals invånare i Ohio, Pennsylvania, West Virginia, Indiana, New York, Michigan och delar av Kanada observerade passerandet av ett starkt lysande eldklot som svepte fram genom luften. Föremålet, som uppgavs vara orange till färgen, efterlämnade ett långt rökspår som fortsatte att vara synligt i upp till 20 minuter på vissa platser. Detta rökspår fotograferades ca 3,5 km öster om Pontiac, Michigan. Både trafikflygare och privatpiloter som rapporterat att de sett eldklotet medan de flög över Michigan, Ohio och Ontario hade uppfattningen att ett flygplan gick ned i Erie-sjön. Chockvågor rapporterades av piloter, speciellt öster om Detroit.

Många människor på marken i trakten av Port Clinton, Ohio hade rapporterat en kraftig ljudbang vilken senare även rapporterades från andra områden. Rapporter om spillror som föll från eldklotet rapporterades från Michigan, Elyria, Ohio och Midland, Pennsylvania. Men trots detta var de enda bekräftade fysiska konstprodukterna som sattes i samband med detta fall remsor av ett metallliknande material som föll till marken i närheten av Lapeer, Michigan och som analyserades av amerikanska flygvapnet och uppgavs vara *radar chaff* som förekom i en militärövning och inte hade något att göra med det eldklot som sågs vid ungefär samma tidpunkt. Föremålet fortsatte sin färd och störtade till sist i ett skogsområde nära byn Kecksburg (Acme) i Westmoreland County, Pennsylvania.

Två unga pojkar var ute i skogen och lekte vid tidpunkten i fråga och sprang hem för att berätta för sin mor att de hade sett "liksom en stjärna som brann" falla ned från himlen och ned i den intilliggande skogen. Deras mor menade att det kanske var en väderballong och sade åt dem att leta efter den. Men efter att ha diskuterat saken med en granne, började hon undra om det kanske kunde vara något farligt och ropade åt dem att återvända hem.

Hon ringde sedan upp statspolisen i Greensburg för att rapportera händelsen. När föremålet träffade marken kunde en kraftig vibration uppfattas minst en och en halv kilometer från den förmodade nedslagsplatsen. Blå rök sågs stiga upp från skogen, men under ca fem minuter skingrades denna och sågs inte mer. Ortspolisen, nyhetsbyråer och Allegheny Countys observatorium i Pittsburg översvämmades av telefonsamtal angående det brinnande UFOt. Radiostationen WHJB i Greensburg sände just kvällsnyheterna när folk började ringa in sina be-

skrivningar på föremålet och rapportera att vad det nu än var för något så hade det landat i närheten av Kecksburg. Den nu avlidne John Murphy, en energisk nyhetsreporter på stationen, åkte ut till platsen och började sända på-platsen-intervjuer.

I Pittsburg avbröts reguljära radio- och TV-sändningar för att rapportera att ett märkligt föremål setts över ett stort område och att polisen skulle börja leta igenom skogarna i Westmoreland County. De första som anlände till platsen var statspolisens eldsläckningsledare samt andra *state troopers*. Geigerräknare aktiverades och togs med in i skogen där barnen ansåg att föremålet slagit ned. En kort stund därpå underrättade polisen de militära myndigheterna om situationen och de spärrade av skogen med rep i väntan på militära experter.

NORAD-länk?

Vägen som leder till byn var igenkordad av bilar då hundratals nyfikna översvämmade området i hopp om att få en titt på det märkliga föremålet i skogen. Det var tidig kväll då militär personal och fordon anlände till området. Brandsoldater som i inledningsskedet assisterat statspolisen i sökandet efter föremålet berättade för mig att när förbandet anlände så upprättade de en befälsposter i Kecksburgs frivilliga brandkårs stationsbyggnad. Bland det första militären gjorde var att upprätta en öppen telefonlinje till en annan förrättning som antogs vara NORAD:s högkvarter i Colorado. Under kvällen testades denna ledning flera gånger för att kontrollera kvaliteten och aktuell information från scenen sändes vidare. Under natten rapporterade ett antal vittnen att de sett stora blybeklädda containrar som antagligen användes för att transportera radioaktivt material.

Under åren har jag intervjuat ett flertal personer som befann sig på platsen och som påstår sig ha sett stora militärlastbilar som körde in tomma till nedslagsplatsen men senare kom tillbaka med en stor last som var övertäckt med en presenning. Militären stannade kvar i Kecksburg ända tills tidigt på morgonen. Dagen därpå ledde kapten Joseph Dussia (nu avliden) en grupp bestående av 18 *state troopers* in i skogen där föremålet uppgavs ha störtat. Den offentliga rapporten från statspolisen gick ut på att bevis ej förelåg som visade att något föremål hittats och att de ansåg att flygvapnets förklaring att det var en meteor var riktig.

I denna inledande beskrivning stäm-

mer det observerade föremålet mycket väl med beskrivningen på en bolid, en utomordentligt ljusstark meteor av eldklotstyp. Men ytterligare forskning som utförts av olika utredare leder mot möjligheten att detta kan ha varit något annat. Framlidne Ivan T. Sanderson närmärkerade i en artikel i marsutgåvan av tidskriften *Fate* år 1966 föremålets passage på en karta och visade att det rörde sig på rak kurs från en punkt öster om Flint, Michigan, över Lake St. Clair till Oberlin och Elyria nära Cleveland, Ohio i en sydostlig till sydlig riktning och därefter utförde en 25 graders kursändring åt öster.

Det rörde sig rakt mot Kecksburg från den punkten. Med utgång från observationslägena beräknade Sanderson föremålets hastighet till att ha varit ca 1.710 km i timmen, vilket är betydligt långsammare än den lägsta astronomiskt registrerade hastigheten hos en meteor, vilken är 43.445 km/tim.

Ett av vittnena jag intervjuade minns fortfarande klart den eftermiddagens iakttagelse. Han bodde i Margurite ca 13 km från Kecksburg. Han var ute och jobbade på gårdsplanen tillsammans med sin svärmor när föremålet passerade över dem. Efter att ha tittat på det anmärkte de bägge två att vad det än var så var det ingen meteor eftersom det rörde sig så långsamt. Dessa observatörer menade att UFOt verkade vara cirkelrunt till formen och insvept i flammor. "Man kunde urskilja de enskilda flammorna runt det tack vare att det rörde sig så sakta. Det gled fram och det verkade vibrera i flykten." Från deras utsiktspunkt hade de föremålet under uppsikt längs en sträcka på ca 2 km. Det verkade sänka sig en aning och dök sedan mot marken i rak kurs mot skogen i Kecksburg.

Jag var 16 år gammal vid tiden för denna händelse, men jag hade redan sysslat med UFO-forskning i sex år och jag började undersöka fallet omgående. Genom bekanta till familjen lyckades jag prata med nyckelpersonal inom statspolisen som var inblandad i Kecksburgsfallet och fick möjlighet att läsa igenom deras utredningsrapport om händelsen. Om de hade hittat något så fanns det inget i deras arkiv som tydde på detta. Men de ihärdiga ryktena och ögonvittnens uppgifter om att militären fört bort något ur skogen den natten höll min nyfikenhet vid liv och drev mig att fortsätta mina försök att forska reda på ett svar på vad som egentligen hade störtat.

Under de senaste tjugo åren har jag fyllt en diger volym med data om denna sak och vi fortsätter att kolla upp nya

ledtrådar. En rapport som vi just nu följer upp gäller flera personer som påstår att de inte bara sett militären lasta föremålet på sina lastbilar utan att de också senare på natten skulle ha återvänt till nedslagsplatsen, jämnat till marken och planterat små buskar som de hade haft med sig så att det påföljande morgon inte skulle finnas något bevis på någon störning.

Lagen om rättigheten att erhålla information

År 1984 beslutades det att jag och Ray Boeche, MUFON's ordförande i staten Nebraska och medlem i styrelsen för CAUS, *Citizens Against UFO Secrecy* (Medborgare Mot UFO-sekretess), tillsammans skulle försöka leta reda på statliga dokument som omhandlade Kecksburg-fallet genom att utnyttja den rättighet som frigjorts genom *Freedom of Information Act*.

Den 18 juli det året skickades ett frågeformulär till Flygvapnet. Efter flera brev från denna myndighet där man uppmanade oss att kontakta andra avdelningar för att lokalisera det material vi var ute efter, började vi hitta en del användbara upplysningar. Det är nu känt att det militärförband som befann sig på platsen den där natten var 662:a radar-skvadronen tillknuten arméns stödtrupperförläggning i Oakdale, belägen nära Pittsburghs internationella flygplats. Man har alltid förmodat att detta förband lydde under armén, men ett brev daterat den 15 augusti 1984 från Flygvapnets högkvarter i Washington, D. C. försåg oss med information om att skvadronen år 1965 lydde under Luftförsvarskommandot, nu känt som Rymdkommandot. I ett brev daterat den 24 augusti 1984 från Rymdkommandots högkvarter, Peterson Air Force Base, Colorado uppgavs det att de inte hade några arkivuppgifter om förbandet, trots att de kunde ta fram det datum då det lades ned.

Boeche fortsatte att pressa på för information eftersom vi bägge hade uppfattningen att det måste finnas uppgifter om skvadronen någonstans. Ett svar från Rymdkommandot den 11 oktober 1984 försåg oss med följande information: "Under vår behandling av er förfrågan gick vi igenom arkiverade skeppningslistor och listor i ett centralregister. Detta kommando förvarar inget register här eller i centralregistret som svarar till er förfrågan."

I januari 1985 skickades ytterligare ett brev från oss där vi å vår sida menade att den mottagna informationen pekade på möjligheten av grov misskötsel av denna skvadrons historiska arkiv och vi ville veta var dessa fanns eller om de av någon anledning blivit förstörda. Vi ville veta datum och anledningen till en sådan akt. Så den 8 februari 1985 mottog vi ett brev som innehöll nyheterna att Flygvap-

nets arkiv hade gått igenom och en 31-sidig fil om det fall vi var ute efter hade lokaliserats. Inom en godtagbar tidsperiod mottog vi rapporten och det första som fångade vår uppmärksamhet var omslaget till rapporten som visade på Flygvapnets slutsats att föremålet var Astro (meteor) till ursprunget.

Rapporten utgjordes av brev från civilpersoner och polisstationer, nyhetsartiklar, fotografier på rökspåret efter föremålet samt en mängd mycket intressant, intern korrespondens från olika regeringsagenter, både maskin- och handskrivna, som omhandlade föremålet i Kecksburg. När vi läste igenom rapporten hittade vi överraskande en handskrivna anteckning som gjorts av en medlem i Project Blue Books stab. "Tidpunkten för iakttagelsen angavs vara kl 4.15 e.m. Några rapporter sade att föremålet var orange, andra uppgav att det var vitt med en svans. Jag kontaktade major Quintanilla och bad om hans råd och assistans. Han kom till basen och ringde upp en major Livers. Ytterligare ett telefonsamtal följde till Oakdales radaranläggning i Pennsylvania. Ett tremannalag har sänts till Acme, Pennsylvania för att undersöka och plocka upp ett föremål som startade en brand." Äntligen hade vi den första officiella verifikationen att skvadronen var involverad i detta UFO-fall och att den kanske också faktiskt tagit hand om något.

Register lokaliserade

Men denna information gav fortfarande inga svar på vad föremålet egentligen var eller vad förbandet gjorde med det, om man verkligen hittade något. Ett antal källor kontaktades för att lokalisera verksamhetsrapporten för den 662:a radarskvadronen för december 1965. Flygvapnet hade redan sagt oss att de inte hade materialet. Eftersom förbandet emellertid var knutet till armén så kontaktades generaladjutantens kontor med en FOIA-anhållan om den information de möjligen förfogade över. Inom en kort tid mottogs ett svar från dem att de inte hade något registrerat. Jag ansåg att det vore nästintill stort omöjligt att ett militärförband i fredstid kunde upprätthålla jurisdiktion i detta lilla samhälle i Westmoreland County utan att det fanns en officiell rapport om deras förehavanden. Jag lade fram mitt fall för kongressmannen John P. Murtha, som gjorde en förfrågan å mina vägnar. Mot slutet av december 1985 mottog jag ett stort kuvert från Murthas kontor. I detta fanns ett brev från kongressmannen och de historiska uppgifterna om 662:a radarskvadronen för december 1965. Efter 20 år skulle vi äntligen få veta svaren, eller...?

Rapporten innehöll uppgifter om syftet med förbandet, en lista över personalen, information om utrustning och reparation av radaranordningar, samt

skvadronens aktiviteter under denna tidsperiod. Vi finner att 662:a deltog i en militärovning som kallades Cree Arrow I den 18 november 1965 och den 13 december var med i en annan övning som kallades Roundhouse Bravo. Men det förekom inget omnämnande av någon typ av aktivitet för den 9 december.

Låg denna operation på så hög säkerhetsnivå att rapporten om händelsen sändes till okända underrättelsebyråer där fakta i fallet aldrig kunde lösgöras? Vi fick veta från uppdragsrapporten att skvadronen förmodades tillhandahålla radardata och ombesörja mark- och luftbunden radiokommunikation åt ledningscentralen, Detroit Air Defense Sector samt fungera som en övervakningsenhet åt NORAD. Såvida ingen medlem i detta förband träder fram kommer vi antagligen aldrig att få några svar på vad som egentligen inträffade i skogen i Kecksburg den där natten 1965. Jag personligen anser att föremålet i fråga troligtvis var tillverkat av människohand och kan ha varit tillverkat i Förenta Staterna eller något främmande land. Det kan ha varit en rymdprogramtest, ett spionplan eller något annat.

Vad vi vet är att det var av väsentligt intresse för militären. Icke klassificerade anteckningar som vi erhållit bekräftar att sådana inrättningar som Houston Space Center, Air Force Command Post, Space Defense Center och Chief of the Special Facilities Division, OEP kodnamn *Blue Grass*, alla var intresserade av de senaste upptäckterna angående föremålet i Kecksburg. Vi vill veta varför detta föremål rönt så stort intresse hos militären.

Om föremålet nu bara var en meteor varför bad man då militär personal att undersöka saken? Len Stringfield, i sin kontinuerliga undersökning av påstådda UFO-störningar, har blivit övertygad om att det existerar specialiserade flygvapenförband vars uppgift är att undersöka och ta hand om störtade UFOs. Den 662:a radarskvadron som var involverad i denna UFO-episod lades ned den 31 december 1969. Amerikanska flygvapnets officiella undersökningsgren, Project Blue Book, lades ned den 17 december 1969. Under den tidsperiod då den uppgivna störningen skulle ha skett var flygvapnet strängt upptaget med att undersöka UFO-iakttagelser på en allmän nivå. Är det en tillfällighet att båda förbanden lades ned samma månad och år eller är det möjligt att skvadronens officiella uppgift endast var en täckmantel för förbandets egentliga syfte, vilket var att ta hand om störtade UFOs?

KÄLLA: Mufon UFO Journal
Number 258
October 1989

.....

En väldig, lysande farkost kom glidande rakt emot huset

• Vad är det som pågår? Varför lägger myndigheterna locket på så fort det gäller mystiska flygande föremål?

• Sylvia Pernback, 42, är en av dem som undrar. Hur ska hon få en förklaring till sin uppskakande upplevelse natten till den 17 augusti förra året?

■ Det var fredagkväll och Sylvia Pernback, 42, med familj hade lämnat Stockholm för att tillbringa veckoslutet i fritidshuset utanför Trosa i Sörmland. Platsen heter Lökholmen och är ett verkligt paradiset för folk från den brusande storstaden. Några stenkast bakom gården, som är Sylvias föräldrahem, blänker en vik av Östersjön och på framsidan böljar sädesfälten fram till skogsbrynet 300 meter bort. Närmare den fullständiga idyllen går knappast att komma.

Här skulle nu familjen ha det skönt och koppla av under ett par dagar - trodde Sylvia. Så här under senare halvan av augusti skymmer det redan vid åttatiden på kvällen och snart sveptes det lätt kupeade landskapet in i ett sammetslent mörker. Kluckandet nerifrån sjöstranden hördes tydligare och stjärnorna lyste på himlen. Det kändes skönt och tryggt att vara tillbaka härute, där hon slitit ut barnskorna.

Barnen Carolin, sex år, och Fredrik, två, började bli trötta och maken Kjell följde med dem upp till sovrummet på övervåningen medan Sylvia tittade på en sen film i TV. Filmen pågick till långt efter midnatt och klockan hade hunnit bli bortåt två på natten innan Sylvia var klar att gå till sängs.

För att komma till sovrummen på övervåningen måste hon gå ut på verandan och in genom en annan dörr, som leder till trappan. Utanför låg augustimörkret djupt över sörmalandskusten; inget gatuljus eller motorbuller störde friden.

Plötsligt får hon se något mot den stjärnklara himlen, något som får henne att knappt tro sina egna ögon. Hon vänder bort blicken och tittar igen - jo, det fanns kvar... Över skogen på andra sidan sädesfältet står ett stort och starkt lysande föremål alldeles stilla i luften. Det kan väl vara så där en 300 meter bort och alldeles över trädtopparna.

Vad i all sin dar är detta, tänker Sylvia. Från föremålet riktas flera starka strålkastare rakt upp; de sveper över himlavalvet och liksom söker efter något. En helikopter kanske? Men inte kan väl den stå så där stilla och alldeles ljudlös?

Sylvia ser nu att föremålet är skivformat med långsmala gluggar eller fönster längs sidorna som det strålar ut ljus från. Ljusskenet bländar henne så att hon tvingas vända bort blicken. Hon

står en stund som paralyserad.

Tänkte föremålet krocka med huset?

-Nu börjar det kännas kusligt, fortsätter Sylvia sin berättelse. För detta kan ju inte vara av denna världen. Något så stort - flera gånger större än månen på himlen, med strålkastare riktade uppåt och helt ljudlöst finns ju inte i sinnevärlden. Jag nyper mig i armen för att känna efter att jag är fullt vaken...

Jag går tillbaka och släcker lyset i köket, letar efter nyckeln för att låsa köksdörren och springa upp för trappan för att väcka Kjell. Men just när jag släcker lyset förändras scenen. Föremålet kommer sakta glidande rakt mot huset.

Nu blir jag verkligen rädd. Tänker det köra rakt på vårt hus - eller kanske landa?! Jag fumlar nervöst med nyckeln och håller hela tiden ett öga på föremålet, som sakta närmar sig. Under några ögonblick kan jag se det snett underifrån; det är stort och runt och säkert tio meter i diameter. Underdelen ligger i skugga medan ljuset strålar från "fönstren" och från strålkastarna så att hela området blir upplyst med ett spökaktigt ljus.

Så får jag upp dörren, läser omkring mig och rusar skräckslagen upp för trappan och fram till närmaste fönster. I detsamma hörs ett vinande ljud som när en reamotor startar och sedan blir allt mörkt och tyst utanför. Föremålet var inte många meter över skorstenen när det vinande ljudet hördes och den ljusstrålade farkosten bara försvann. Jag tittar ut genom fönstren på båda sidor men ser bara stjärnorna, som vänligt blinkar mot mig i nattmörkret.

Nu rusar Sylvia in till Kjell, ruskar honom och ropar:

-Jag har sett ett flygande tefat - ett UFO!

-Vadå tefat? undrar Kjell yrvaket. Nej, gå och lägg dig, muttrar han och somnar om.

Ljusår före oss i utveckling

Visserligen gick Sylvia och lade sig men sova kunde hon inte, inte efter detta dramatiska möte med det okända. Hon hade hört många berätta om UFO men aldrig varit särskilt intresserad, bara ryckt på axlarna och inte reflekterat närmare över fenomenet. Inte ens i sina vildaste fantasier hade hon föreställt sig att själv på detta sätt få möta det okända. Det blev på något sätt genomgripande; hon hade svårt att koppla bort tankarna på vad hon varit med om i den mörka augustinatten. Vad kunde det vara? Vad ha-

de det för ärende hit? Tankarna malde...

Efter några sömnlösa timmar, då hon vände kudden många gånger, föll hon i en orolig dvala. När hon vaknade frampå morgonen fanns känslan av överklighet kvar inom henne.

Vid frukosbordet berättade hon för Kjell och övriga anhöriga om sin nattliga upplevelse.

-Varför väckte du mig inte tidigare så att också jag hade kunnat få se? frågade Kjell lite retsamt. Det blev naturligtvis skämtat en hel del om händelsen.

-Själv visste jag ju vad jag sett och började fundera över om också andra hade gjort liknande observationer, säger Sylvia. Därför ringde jag polisen och frågade. Men ingen hade rapporterat något.

-Frampå dagen satt jag på verandan och såg hur skördetröskan stänkade fram över fältet där natten innan ett ljusspråkande föremål ljudlöst glidit fram. Jag kunde inte undgå att göra en jämförelse och tänkte på hur utvecklade vi egentligen är. Vad jag såg natten innan måste ha kommit från en värld som ligger ljusår före oss i utveckling, säger hon eftertänksamt. För jag tror absolut att farkosten styrdes av intelligenta varelser. När jag släckte lyset i köket blev det likom signalen till att den skulle sätta kurs rakt på huset.

Hela tiden har Sylvia känt att hon vill berätta för andra om detta, som var både skrämmande och underbart.

-Mina arbetskamrater i modeaffären på Lidingö lyssnade till min berättelse och sa, jäså...jaha... Jag tyckte mig t o m skymta en och annan medlidsam blick, skrattar hon. Men så är det ju; jag hade själv tidigare ryckt på axlarna åt liknande berättelser. Nu är det annorlunda. Många har också tagit mig på allvar och varit uppriktigt intresserade.

Inga små gröna gubbar?

Sylvia har under det år som gått funderat mycket över vad det var hon såg natten till den 17 augusti i fjol. Det blev en omvälvande händelse som välted tidigare föreställningar över ända. Hon, som aldrig tidigare trott på något övernaturligt, hade plötsligt ställts mot något som inte så lätt låter sig förklaras. Hela tiden har hon känt det där behovet att få berätta för att om möjligt få veta om andra upplevt liknande saker. Men samtidigt var hon rädd för att bli till åtlöje och att få den där generande frågan: Såg du inga gröna små gubbar också? Folk vill ju gärna försöka skoja bort det de känner osäkerhet inför.

För en tid sedan läste Sylvia i Hemmets Journal om två damer i Södertälje,

haft en närkontakt med UFO vid ungefär samma tidpunkt som hon själv. Från en balkong såg de en gigantisk farkost komma glidande rakt mot huset för att i sista stund avvika och bara försvinna rakt upp i rymden.

-Alltså är jag inte ensam om att ha fått en sådan närkontakt och det känns skönt, ler Sylvia. Det gav mig också mod att berätta mina egna erfarenheter för en större krets. Fortfarande är jag lika nyfiken på varifrån de kommer och vad de har för ärende. Samtidigt som jag tycker det var skrämmande så är jag allt lite stolt över att ha fått uppleva något som är få förunnat. Det känns nästan som en hälsning från okända världar.

Nej då, Sylvia är inte alls ensam om att möta det okända. Det är faktiskt vanligare än man tror. Men folk pratar inte gärna om det av orsaker som redan antytts. Myndigheterna får många gånger varje år in rapporter om oidentifierade flygande föremål. Vid försvarsstaben tar man mycket liten notis om vad som rapporteras och tycker enligt en källa att sådana rapporter är "krafts som tar tid och kostar pengar".

Det är väl känt att te oidentifierade robotar vid flera tillfällen kränkt svenskt luftrum. Flygare har försökt ta upp jakten på dem men misslyckats. Dessa robotar flyger för lågt och för snabbt. Observationer har gjorts i Valdemarsvik 3 aug 1986, Överkalix 7 sept 1987, Tärnaby i juli 1989.

Den 12 maj i år lyckades en fotograf i Sundsvall filma två föremål, som med hög fart passerade över staden. Ingen känd flygning eller test av robotar förekom vid den tiden.

Flygplanet hann inte med

Vid flera tillfällen har svenska flygare försökt ta upp jakten på mystiska, flygande föremål. Fyra piloter i ett Cessna-plan på väg från Umeå till Gävle tog upp jakten på ett ca sex meter långt metalliskt föremål mellan Söderhamn och Gävle. Men de blev omedelbart fränkörda; motorkraften i Cessnan räckte inte till. Piloterna rapporterade händelsen till försvaret, men ingen därifrån har sedan tagit kontakt med piloterna.

Många UFO-intresserade har liknande erfarenheter. Så fort det blir fråga om robotar eller andra mystiska föremål i luftrummet lägger myndigheterna locket på. Och UFO-forskarna undrar: Vad är det som inte vanligt folk får veta?

Sylvia Pernback är alltså en av dem som vill veta mer. Efter närkontakten för ett år sedan är det liksom ett sug inom henne efter mer kunskap om vår tids stora gåta. Hon vill gärna ha kontakt med andra som själv hade den där stjärnklara augustinatten.

På frågan om hon önskar få någon ny UFO-kontakt dröjer hon en aning

med svaret.

-Det var en så omskakande händelse att det inte är något jag direkt går och längtar efter. Åtminstone önskar jag att vi då var flera som hade samma upplevelse så att det fanns vittnen, säger hon.

Numera har Sylvia både kikare och kamera till hands då hon befinner sig på sitt kära Lökholmen - ifall att...

Hemmets Journal 36 -1991 -Nils Norlén

Något för Däniken

Häromkvällen plockade jag fram en gammal bok som jag en gång i tiden köpt på ett antikvariat i Stockholm. Bokens titel är Etnologiska Studier 19 "Ethno-Linguistic Cuna Dictionary" av Nils M. Holmer. Som förläggare står Etnografiska Museet och utgåvan är från år 1952. Det är alltså frågan om en etnolingvistisk ordbok i Cuna-indianernas språk. Cuna-indianerna håller till i Bolivia och Panama.

Jag tar alltså fram denna bok ur bokhyllan och slår upp en sida på måfå. Jag får då nästan ögonblickligen syn på denna ordnotis:

Olonatili (n. pr.), name of the youngest one of the women who came down from heaven on the golden platter (*olopatte*, q. v.); she was supposed to have perfected the lullabies (U 3: Olo)

I svensk översättning alltså: Olonatili, namnet på den yngsta av de kvinnor som kom ned från himlen på det gyllene fatet (*olopatte*); hon förmodas vara den som fulländade vaggvisorna. Sören

Vitlysande skiva

16 oktober 1990

KI 20.30

Nära Dallas, Oregon, USA

En kvinna befann sig i boningshuset på sina föräldrars bondgård då hon hörde hur familjens många hundar började föra ett fasligt oväsen. När hon tittade ut genom köksfönstret fick hon syn på en vitglödande skiva som stod stilla på låg höjd över ängen. Hon sprang in i sovrummet för att väcka sin far och de gick båda ut i tid för att se föremålet sakta passera över huset och fortsätta sin färd i fjärran. Ett högtontigt ljud liknades vid en kombinerad diskmaskin och luftkonditioneringsapparat, och en doft av svavel fyllde näsborrarna. Det blev mörkt i samband med att det i vinkel sänkte sig ned över några kullar i närheten och försvann ur sikte. Observationstiden beräknades vara ca två minuter.

Farkosten beskrevs vidare vara kanske 30 meter i diameter. Ett fast gult ljus lyste på toppen av dess buktiga kupol. Nära den flata undersidan fanns en obruten rad med lampor som lyste med ett

fast rött sken. En stor öppning undertill lyste starkt vitt och omgavs av en gallerliknande omkrets som liknades vid metallremsor som korsade varandra.

Området undersöktes dagen därpå men några landningsavtryck kunde inte upptäckas. En kompass testades på platsen över vilken föremålet svävat första gången men någon avvikelse kunde ej noteras. Inga djur saknades.

KÄLLA: Mufon UFO Journal

Number 274

February 1991

Pilspetsformat föremål

3 september 1989

Nära Ebensburg, Pennsylvania, USA

En manlig högskoleelev stötte på ett pilspetsformat föremål på nära håll medan han var ute och åkte bil. Efter att först ha rört sig mycket sakta i höjd med telefonledningarna accelererade det samtidigt som det roterade motsols tills det försvann ur sikt.

Farkosten beskrevs vara större än en bil med en undersida som var gråvit med en bred, svart tvärrand. En serie röda lampor fanns på den främre spetsen, en serie grönvita lampor på den ena bakre spetsen och en serie blåaktiga lampor på den andra. Ynglingens bil påverkades inte på minsta vis under den 10-15 sekunder långa konfrontationen.

KÄLLA: Mufon UFO Journal

Number 262

February 1990

Skiva släppte ut klot

24 november 1987

KI 19.30

Gulf Breeze, Florida, USA

Observationstid: 5 minuter

En kvinna och hennes son lade märke till ett upplyst föremål när de var ute och åkte bil. Några sekunder senare svävade det över träden vid sidan av vägen och de stannade för att titta på det. Föremålet beskrevs som en skiva med en lampa på toppen och en rad ljus eller fönster som växelsvis utsände ett rött och ett grönt sken. Ett rött ljusklot föll ned ur botten, manövrerade uppåt och nedåt för att sedan skjuta iväg och försvinna ur sikte. Uppskakad återupptog kvinnan sin körning.

KÄLLA: Samma som ovan

Glöm ej bort vår insändarsida!

SKRIV!

Den härresande affären i Coma de Vaca

av Antonio Ribera (Barcelona)

Det fall som jag här ämnar relatera ligger inom det område där "Flygande Tefatsfenomenet" gränsar till parapsykologin.

Huvudpersonerna i dramat var två unga män som var ute på fotvandring, där den ene var Antoni Pujador Estany från Barcelona och den andre en ung präst vars namn är mig känt men som önskar få förbli anonym. Det verkliga sanningen är den att han blev så uppskakad av upplevelsen att han hela tiden sedan dess praktiskt taget dragit sig undan kontakt med världen.

Coma de Vaca är ett litet fallfärdigt härbärge utan mycket till dörr eller tak, som ligger uppe i de katalanska Pyrenéerna ovanför Nuria. Den närmsta lilla staden, Setcases, ligger på ca fyra timmars gångavstånd. Härbärgets ligger på en av sidorna till Coll de la Marrana, på andra sidan av vilken, på ett avstånd av 5 km fågelvägen, ett annat härbärge ligger, Ull de Ter, mycket mer modernt, rymligt och komfortabelt.

Strax efter den märkliga tilldragelsen intervjuades den andra huvudpersonen, Antoni Pujador Estany av J. M. Armengou, en journalist från tidningen *El Noticiero Universal*, som senare innehöll en ganska detaljerad redogörelse för fallet i dess utgåva den 22 november 1967, under rubriken: "Ett UFO över Nuria".

Men jag ämnar låta Antoni Pujador Estany berätta med sina egna ord. En lång, solbränd och lugn ung man, ty för egen del verkade han ha överlevt den skrämmande prövning han utsattes för ganska väl. Här är hans berättelse:-

UFOt över Ull de Ter

Under Påskveckan var vi 22 personer där uppe i Ull de Ters härbärge. (Ull de Ter ligger öster om Nuria, mellan denna dal och Setcases dal, vilken ligger nära Camprodon).

"Vid det första gryningsljuset pekade någon som stod i dörröppningen upp mot himlen och frågade: 'Vad är det där för någonting däruppe?' Tillsammans med de andra tittade jag uppåt och såg, fullständigt klart och tydligt, ett okänt föremål mycket högt upp och helt stillastående. Dess form var rund och platt. Vi ropade ut alla så att de skulle få se det. Alla var eniga om att vi observerade en skiva, mycket högt upp, som stod fullständigt stilla. Sedan, strax efteråt, såg jag och flera av de andra hur det började sänka sig, men det föll rakt nedåt, vertikalt. Vi ropade på alla de andra, och de såg också resten av dess fallande rörelse.

"Sedan, då det nått en viss höjd, stannade det upp, och det ändrade form

från runt till triangelformat och vi kunde tydligt se färgade ljus framträda i hörnen.

I några minuter stod det stilla i samma läge. Därefter började det röra sig hit och dit, varpå det slutligen avlägsnade sig med hög hastighet.

"Jag har namn och adresser till alla mina kamrater, vilka alla kommer att bekräfta min berättelse. De överlät åt mig att rapportera vad vi hade sett så snart jag kom tillbaka till Barcelona (utan tvekan kunde jag, antagligen på grund av mitt yrke som flygfotograf, försäkra folk om att det varken var något flygplan eller någon helikopter, om inte endast för det faktum att det kunde förbli orörligt och stillastående och sänka sig fullständigt vertikalt, vilket helt utesluter varje teknisk procedur vi känner till.)

Emellertid, på grund av att ämnet 'Flygande Tefat' förlöjligas av alla existerande organisationer och samfund och av i stort sett hela befolkningen, rapporterade jag inte saken så snart jag kommit tillbaka till Barcelona. Men det som hände mig natten till förra söndagen har nu drivit mig till att delgiva er dessa händelsers detaljer, så att ni kan offentliggöra dem om ni anser detta lämpligt.

Skräcknatten

"Den kvällen - lördag - befann jag mig, tillsammans med en kamrat, i fjällvandringshärbärgets i Coma de Vaca (vilket ligger i söder, mellan Ull de Ter och Nuria). Detta är min favoritregion när det gäller fjällvandring utflykter.

"Vi hade gått till sängs tidigt. Jag låg i den nedre slafen och min kamrat i den övre.

"Vid midnatt vaknade vi bägge två samtidigt, skrikande och skräckslagna.

"Det var som om min kropp var helt stelfrusen och som om mitt hjärta hade upphört att slå. (Och min kamrat uppgav senare att samma sak hade hänt honom). Jag hoppade ur slafen, och min kamrat hoppade också ned från sin, men eftersom han låg i den övre så föll han till golvet med huvudet före och han har fortfarande de otäcka blåmärkena kvar. Dessutom var han så desperat när det gällde att komma ut ur sovsäcken att han inte drog ned dragkedjan, så han tvingades slita upp den med våld och riva sönder dragkedjan.

"Ingen av oss sade ett ord och vi lade oss igen. Sedan, efter en stund, frågade jag honom: 'Är du skadad?' Han svarade att det var han inte. Då försökte jag somna om, men det gick inte. Jag kunde helt enkelt inte begripa vad vi råkat ut för. Men att vi båda skulle ha vaknat i exakt samma ögonblick och med samma

symptom och känslor var fullständigt ofattbart! Mina nerver var ganska uppriivna, så jag gick upp och ut ur stugan för att försöka lugna ned mig i den svala, friska luften. Och i samma stund jag kom ut var det första jag såg, rakt ovanför mitt huvud i luften, samma triangelformade UFO som vi hade sett över Ull de Ter under påskveckan.

"Jag ropade åt min vän att komma ut och titta. Allt han kunde säga var: 'Ja, jag ser det. Men jag kan inte tro det.....'

Senare berättade Antoni för mig att när han stod och betraktade sin kamrat, den unge prästen, när denne klättrade upp i överslafen efter den skräckfyllda episoden, "hade båda två stirrat vildsint på varandra och känt en okontrollerbar lust att attackera varandra". (Något fullständigt oförklarligt mellan två så pass goda vänner).

Nå - var dessa känslor mellan dem sekundära effekter av ett elektromagnetiskt fält som kunde framkalla en sådan störning i det svaga nervsystemet hos människor? Eller var det snarare... en avsiktlig påverkan från UFO-besättningens sida? (Denna senare hypotes öppnar dörren till alla slags 'trevliga' spekulationer, där i sådana fall detta endast varit ett test i liten skala av en taktik - som förr eller senare - skulle komma att utföras i en världsomfattande skala.)

Men detta är inte slutet på det hela, ty Coma de Vaca har också utgjort scenen för andra märkliga händelser.

Flickans berättelse

Två månader innan våra två unga katalanska fotvandrare hade sin upplevelse hade tre studentskor från Barcelonas universitet, Anna María Brunet, Carmen Martín och en väninna till dem båda tillbragt en natt i samma härbärge.

Alla tre sov som bäst när Anna omkring kl 02.00 vaknade av ljudet av 'små fotsteg' utanför stugan. Sedan hörde hon hur 'någon' försökte öppna järndörren, som saknade lås och endast blockerats med en stor sten som de tre flickorna baxat in i stugan. Varelsen, vad den nu var för något, som försökte ta sig in förde ett fasligt oväsen när den dunkade metalldörren mot stenen och skakade dörrklinkan upprepad gång.

Ramona låg fortfarande och sov, men Anna och Carmen, förstenade av fruktan, hörde strax därpå hur fotstegen - som lät som från en liten varelse eller ett barn - förflyttade sig till taket på stugan. Och däruppe stannade varelsen kvar och promenerade fram och tillbaka under tidsrymden av en timme.

Väggarna är naturligtvis lodräta och

är tre meter höga, och det finns ingen trappa på utsidan. Så det skulle ha varit omöjligt att klättra upp. Å andra sidan skulle vilken normal person som helst, till och med ett barn, med lite ansträngning ha lyckats öppna dörren och skjuta stenen åt sidan.

Enligt min uppfattning, och detta gäller även min kollega, Joan Creixells, som intervjuade och utfrågade de tre flickorna i detalj, är detta fall "oförklarligt". Det enda äldre fallet som påminner något om detta hittar vi i Kelly-Hopkinsville-affären, vilken citerats av olika källor, speciellt av dr. Jacques Vallée ("The Landing at Kelly", på sida 173 i *The Anatomy of a Phenomenon*, publ. av Henry Regnery & Co., Chicago, 1965).

KÄLLA: *Flying Saucer Review*
Vol. 36, No. 4
(Winter, 1991)

Oinbjuden besökare

April 1987

Sent på natten

Pensacola, Florida, USA

En kvinna återvände till sängen efter ett badrumsbesök och blev för ett ögonblick medveten om ett starkt ljus i rummet. Hon såg sedan en pelare av vitt ljus (en regnbåge av färger inuti) koppla ned genom taket, och i denna svävade en 90-105 cm lång humanoid. Varelsen, som hela tiden hängde uppe vid taket, uppgavs ha ett överdimensionerat huvud, grå hy, inget hår, svarta mandelformade ögon, en smal springa till mun, näsborrar utan urskiljbar näsa samt långa armar. Den bar en åtsittande jumpsuit i ett mörkt, olivfärgat "fjunigt" material som täckte såväl händer som fötter. Kvinnan skutade upp ur sängen, tände en lampa och inlät sig i en öppen stirrkamp utan kommunikation med varelsen som varade i flera minuter. Till sist ropade hon: "Försvinn ut härifrån!" Strålen började då omedelbart "koka" och varelsen uppvisade en klättrande/simmande rörelse medan den steg upp genom taket.

[Anm.: Vittnet har, ensam eller tillsammans med andra familjemedlemmar, upplevt paranormala händelser vid flera tillfällen under sitt liv.]

KÄLLA: *Mufon UFO Journal*
Number 264, April 1990

Har du haft någon
UFO-upplevelse?

Kontakta

☎ 013-171790

✉ Box 9109

580 09 Linköping

Sex, kirurgi & utomjordingar

Förra veckan avslöjade forskaren Chris Rutkowski i Winnipeg att folk i British Columbia rapporterade 114, eller 49%, av de 232 UFO-iakttagelserna i Kanada år 1990. För somliga var översikten en bekräftelse på den i lång tid hållna uppfattningen att B. C. är hemvist åt fler än dess tilldelning av dårar eller galningar. Men för dem som påstår sig ha mött varelser från yttre rymden var översikten en förtroendeuppgyggare. De kunde låta sig tröstas av det faktum att fler och fler av deras grannar är villiga att riskera att bli betraktade som tokstollar, genom att berätta om möten med utomjordiska varelser.

Alvena Scott, 41-årigt mottagningsbiträde i Vancouver, är en av dessa som finner trygghet i antal. Frk Scott påstår att hon kommit så nära en främmande rymdvarelse som det är över huvudtaget möjligt. Hon är faktiskt en av ca 20 personer i Vancouver-området som uppger sig ha blivit kidnappade av utomjordingar. Tydligt var några av varelserna vänliga nog att operera henne för att reparera en skadad njure. Andra var emellertid endast intresserade av hennes fortplantningsförmåga. Hon säger att den senare gruppen gjorde henne havande under en kidnappning i mars 1990. Tre månader senare, trots det faktum att hon levat i celibat i flera år, råkade hon ut för ett missfall.

Frk Scott säger att hon på sommaren år 1985 upplevde en olidlig värk i området av sin vänstra njure. Läkarna sade att hennes njure var tvungen av avlägsnas men hon var rädd för kirurgi och ville inte gå med på någon operation. Hon förklarar att hon under denna period satte igång med nattliga meditationer och det var efter en av dessa sessioner som den första främmande varelsen dök upp i hennes sovrum. Det nästa hon mindes var att hon befann sig i ett cirkelrunt rum omgiven av 2, 1 meter långa, blåögda, människoliknande varelser. Hon vaknade i sin säng påföljande morgon och fann blod på lakanen och sin bål. Men hennes njurproblem var borta.

Frk Scott säger att hon fem år efter sitt möte med de välgörande, långa, blåögda varelserna hade en otrevlig upplevelse med några små, utomjordiska varelser med drag som liknade insekters. Hon påstår att hon en natt i mars 1990 "med våld" fördes ombord på ett rymdskepp. Förutom att hon förts genom en serie tunnlar minns hon inget av färden till rymdskeppet, men hon har klara minnen av sina upplevelser ombord på de främmande varelsernas farkost. Hon var en av ca 20 "jordmänniskor", av båda könen, som befann sig ombord. Efter att ha kommunicerat med varelserna via telepati fick hon veta att jordkvinnorna

skulle få sperma "injicerade i sig". Hon mottog sperma men fick inte veta från vem eller vad. Tre månader senare råkade hon ut för ett missfall.

Ett vävnadsprov från missfallet har enligt uppgift överlämnats till Lorne Goldfader, ordförande i Vancouver-baserade UFO Research Institute of Canada (UFORIC). Mr Goldfader uppger att andra UFO-forskare stött på fall där foster mystiskt försvunnit. För att minska risken för stöld avslöjar han inte var vävnadsprovet förvaras. Den 41-årige forskaren, som är anställd vid posten i Vancouver, säger att provet, som "verkar vara det första stadiet till ett foster," kommer att undersökas av en patolog i sinom tid. Hittills, så sent som i förra veckan, hade han efter ett års sökande ännu inte lyckats hitta något labb där man var villig att utföra analysen.

En annan UFO-forskare, Graham Conway från Delta, säger att grundat på hans kännedom om fallet och fenomenet, så verkar vävnadsprovet "verkligen se ut att vara det som han (Mr. Goldfader) uppger att det är." Mr. Conway, 64, beskrev materialet som ett litet men "fullständigt mänskligt (till utseendet) foster med en liten navelsträng fäst vid det." Den pensionerade högskoleläraren säger att han inte hyser något tvivel om frk Scotts "uppriktighet" i saken. Och efter 44 år inom UFO-forskningen, anser han att detta mycket väl kan vara det länge efterlängtrade genombrottet i kidnappingsforskningen.

Hans erfarenheter inom fältet leder honom till att tro att berättelser som frk Scotts håller på att bli för många för att ignorera. "Om det bara är frågan om inbillning så drabbas allt fler av denna. Jag tror att det förekommer avelsexperiment"

I ett annat fall han undersökte, rapporterade en kvinna i British Columbia att hon blivit ombordtagen på en rymdfarkost och presenterats för en pojke som uppgavs vara hennes son. Han säger att de flesta kvinnor som rapporterar sådana genetisk ingrepp befinner sig i åldersgruppen 35-40 år. Han tillägger att ett anseeligt antal av dessa "kidnappade" kvinnor blivit utsatta för sexuella övergrepp i sina jordiska liv.

För egen del säger frk Scott att mötena med de främmande varelserna inte bara botat hennes njure utan också givit henne en helt ny syn på livet och gjort henne till "en mycket mer andlig person." Hon erkänner dock att det förekommit en del negativa bieffekter. "Mina anhängare tror att jag förlorat förståndet."

—Barbara Tandory

People

British Columbia Report, May 27, 1991

Fler rapporter från Sydamerika

av Alejandro Agostinelli, Buenos Aires

*Ort & land: San Jerónimo, provin-
sen Santa Fe, Argentina*

*Datum för händelsen: 8 november
1990*

*Tidning & urklippsdatum: La Capi-
tal, 12 november 1990*

*Utgivningsort: Mar del Plata, pro-
vinsen Buenos Aires, Argentina*

UFO – spår ännu en gång

Santa Fe (Télam) - Sr. Victor Imhoff, som varit borgmästare i samhället San Jerónimo del Sauce och innehaft denna post i flera perioder, uppgav att han upptäckt några perfekt sammanlänkade halvcirklar på ett fält som han äger utanför orten. De mätte 17 ggr 12 meter i djup och var 40 cm breda samt var fria från gräs som om man hade använt spade.

Innanför dessa cirklar, som upptäcktes på en cikoria-plantage som ligger 400 meter från riksväg nr. 19 och 300 meter från två hus, "växer det gräs, men inte grönsakerna som försvann från ytan och som normalt brukar växa från kanterna och utåt", sade Imhoff.

Märkena upptäcktes förra torsdagen av Sr. Imhoff, men "han kunde inte säga hur gamla de var" ty ingenting underligt observerades i omgivningarna de föregående dagarna "med undantag av en ko som befann sig tillsammans med de andra men som nu rör sig med svårighet".

Markägaren drog sig till minnes en upplevelse för sju år sedan som han betraktade som "inte för trevlig", när han var på väg hem från San Jerónimo-Norte där han hade deltagit i ett Rotary-möte. "Ett oidentifierat flygande föremål med ett blåaktigt, mycket starkt ljus, flög på låg höjd över min bil och stannade motorn", sade han.

Han tillade också att den som då körde bilen, Sr. Armando Meriggi, samt andra ordsbor "var vittnen till UFOs manövrer, vilket nu tycks ha återvänt till området av de märkliga cirkelarna att döma."

Ort & land: Limari, Chile

*Datum för händelsen: 31 oktober
1990*

*Tidning & urklippsdatum: El Tribu-
no - 6 november 1990*

*Utgivningsort: Dolores, provinsen
Buenos Aires, Argentina*

Gigantiskt UFO sågs i Chile

Santiago de Chile - Ett gigantiskt oidentifierat flygande föremål (UFO) sågs av mer än hundra personer, bland dessa två carabinieri (MP), när det lan-

dade på toppen av en kulle i staden Limaris kustområde, 400 km norr om Santiago. Händelsen, som rapporterades i dagstidningen "La Tercera" inträffade förra onsdagen och förutom poliserna utgjordes vittnena av gruvarbetare, bönder och lastbilschaufförer och dessa bekräftade att UFOt blev synligt omkring kl 13.30 den dagen.

Flera av vittnena som rapporterade händelsen sade att de först trodde att det var en parabolantenn, men när de kom närmare kunde de se att det var ett rymdskepp som mätte ca 100 meter i diameter och ca 20 meter i höjd samt utstrände starkt färgade ljustrålar.

Francisco Peña Diaz, som är underkorpral i Carabinieri och hans kamrat Luis Lobos Medina, uppgav att UFOt hade landat på en otillgänglig plats. För bara tre månader sedan hade enligt vittnenas beskrivningar två andra spektakulära UFOs setts i staden Arica, vilken ligger vid gränsen till Peru, 2.050 km norr om Santiago. Himlen i norra Chile, som anses vara den klaraste på planeten, vilket även är fallet med Bolivia och Peru, har många gånger varit vittne till närvaron av UFOs.

Jorge Anfruns, en UFO-expert, påstår att Chile är ett av de länder där de flesta iakttagelserna av påstådda rymdföremål har gjorts, speciellt på högplatån. "UFOs är inga nyheter där längre", sade han.

Ort & land: Chile

Datum för händelsen: Vintern 1978

*Tidning & urklippsdatum: El Día,
28 augusti 1990*

*Utgivningsort: La Plata, provinsen
Buenos Aires, Argentina*

Chilenare påstår att han älskade med en utomjordisk kvinna

Santiago de Chile (EFE). - En 56-årig chilenare påstår att han för tolv år sedan hade sexuellt umgänge med en utomjordisk kvinna.

Mannens berättelse publicerades i tidningen "La Cuarta", medtagen i en artikel om oidentifierade flygande föremål (UFOs).

Gaspar M. H. avslöjade att han tillbringade fyra timmar ombord på ett rymdskepp, samtalade telepatiskt med besättningen och hade sexuellt umgänge med en utomjordisk kvinna.

Hans berättelse går tillbaka till år 1978. Det var vinter och han befann sig i södra Chile tusen kilometer från Santiago. Bilmotorn stannade medan han med

häpnad tittade på ett stort rymdskepp med många skarpa lampor som svävade ovanför hans bil.

I sin rapport till tidningen säger han att de utomjordiska varelserna lyckades kommunicera telepatiskt med honom, och senare tog med honom ombord på UFOt där de lade honom på ett bord som formade sig efter hans kropp, varpå man tog hudprover.

De öste sedan vatten över honom, vars syfte de uppgav var att avsmitta honom varpå han hade samlag med en utomjordisk kvinna.

Han sade att kvinnan hade en vitrosa hy, blåa ögon som var större än en jordmänniskas samt hade en längd som inte överskred 150 centimeter.

Han har fortfarande några brännmärken på huvudet som han påstår orsakades av ett ljus som kom från rymdskeppet.

Gaspar M. H. är en av fjorton personer registrerade hos MUFON-Chile - en organisation som studerar denna typ av fenomen - vilka upplevt s. k. närkontakter av tredje graden.

Tidningen uppger att mannen undersöktes av psykiatriker och att han i djup hypnos återberättade sin upplevelse i samma ordalag.

*Ort & land: Provinsen Entre Ríos,
Argentina*

*Datum för händelsen: 9 januari
1991*

*Tidning & urklippsdatum: Clarin -
20 januari 1991*

*Utgivningsort: Buenos Aires, Argen-
tina*

En märklig blix

Vid midnattstid på onsdagen - det var ungefär kl 23.50 den 9 januari som en märklig ljusblix lyste upp en vidsträckt region av Entre Ríos-provinsens östra kust, vilket överraskade och skrämde de få vittnen som såg fenomenet.

Dagstidningen La Calle (Concepción del Uruguay), refererade i sina utgåvor för fredagen den 11 och söndagen den 13 inte endast till den händelsen, där man uppgav orter och citerade vittnen, utan till flera andra liknande som inträffat i Entre Ríos, speciellt i den regionen.

I går åkte Clarin till Molino-distriktet som tillhör departementet Concepción del Uruguay där händelsen sågs av flera vittnen, några av dem mycket kvalificerade. Där, mer exakt i Arroyo Molino, bor Claudio MacLoughlin, en 48-årig tysk medborgare, som är läkare och äger en farm på 36 hektar som är inriktad på mjölkproduktion, hönsavel och jordbruk.

Claudio, hans fru Norma och deras tre döttrar såväl som andra familjemedlemmar, blev vittnen till det fenomenet vars källa de inte kan fastställa. Ett ljus som kom från himlen.

"Jag vill att ni sätter er in i min situation: Jag är läkare, är välkänd och anser mig vara en bildad människa. Kommentarer till denna typ av...iakttagelser tenderar allt som oftast till att ge upphov till skämt av allehanda slag, så jag begränsar mig endast till att berätta hur, när och vad vi såg, utan att gå in på några detaljer eller personliga uppfattningar", underströk dr MacLoughlin.

Han berättade sedan för *Clarín* att onsdagnatten den 9 var mycket varm "så efter middagsmålet gick de tre flickorna (de är 19, 17 och 14 år gamla) ut bland träden där det var svalare; jag stannade inne och läste och min fru diskade".

-Vad hände sedan?

-Vad som hände sedan var att de två äldre flickorna kom in omkring kl 23.30, och bara Picky, den yngsta stannade kvar ute med två hundar. Plötsligt såg jag ett mycket starkt ljus utanför som var så otroligt intensivt. Jag tänkte att det inte kunde vara någon traktor eller bil; dessutom kom det helt klart ovanifrån, från himlen...

-Och sedan?

-Sedan kom Picky in, mycket uppskakad. Hon sade att först blev hundarna mycket nervösa och så plötsligt lystes allt upp som om en väldig glödlampa hade tänts ovanför oss. Orden forsade ut ur hennes mun, hon var så nervös. Hon påstod att hon såg ett rektangulärt flygande föremål som rörde sig ljudlöst.

-Säg du den rektangulära farkosten?

-Inte alls. Jag sprang ut och allt var mörkt igen. Alla andra kom ut efter mig. Naturligtvis kunde jag inte tänka mig att Picky hittat på alltihop ty alla av oss inne i huset hade blivit bländade av den där starka ljusblinten. Men natten var nu lika lugn som vanligt och inget ljus kunde ses på den månfria himlen. Vi var verkligen alla upphetsade. Allt hade varit så märkligt...

-Gick ni tillbaka in i huset?

-Lyckligtvis inte. Och jag säger lyckligtvis ty några få minuter senare såg vi fenomenet igen. Här vill jag vara mycket precis och uppriktig. Jag såg inget rektangulärt flygande föremål som utsände ljus. Men jag såg hur hela platsen plötsligt lystes upp. Det var otroligt. Ni kan inte föreställa er. Träden med alla sina blad, vingarna på den gamla väderkvarnen, djuren, allting lystes upp som mitt på dagen. Precis som det kom så slocknade ljuset. Se nu här, jag har varit och är mycket skeptisk till allting som man säger om flygande tefat och sådana saker. Dessutom vet jag inte ens om detta fenomen alls är besläktat med alla dessa ting, men jag framhåller att vid midnatt på onsdagen den 9 lystes fälten i Arroyo Molina upp från ovan som en teaterscen.

Fråga mig inte varför.

Andra rapporter

José Alejandro Vernaz är en ung man som ofta ger sig ut för att fiska och jaga, och tillsammans med sin far besöker området Arroyo Grande.

Den där onsdagnatten var han där och campade med sin familj. Nära midnatt fick en mystisk ljusblint honom att lämna sitt tält, då han trodde att blixten hade slagit ned. Men det förekom ingen storm. Bara ett mycket starkt ljus som lyst upp hela platsen. När han tittade uppåt påstår han att han såg ett rektangulärt föremål som ljudlöst rörde sig över himlen. Liknande kommentarer gavs av andra vittnen, som till exempel en försäljare som körde på landsväg nr. 14, vid infarten till Colón.

Reportrar från tidningen *La Calle* säger att denna typ av fenomen inte är ny i Entre Ríos-provinsen, och de drar sig till minnes en händelse som inträffade i Villaguay-området när representanter från flygvapnet dök upp på dr. Carlos Libermans kontor. Han är redaktör på tidningen *El Heraldo* i staden Concordia. De ville ta hand om en metallbit som hittades i lantbruksområdet efter att en imponerande explosion hade hörts i luften. Vittnena sade att delar av vitglödande metall föll mot marken som en gigantisk bengalisk eld.

Ort & land: Provinsen Entre Ríos, Argentina

Datum för händelsen: 17 januari 1991

Tidning & urklippsdatum: *El Cronista Comercial*, 18 januari 1991

Utgivningsort: Buenos Aires, Argentina

UFO i Entre Ríos

Ett oidentifierat flygande föremål som utsände intensiva gröna ljusstrålar sågs vid midnatt i går av ägarna till en jordbruksfastighet som ligger ca 15 kilometer från Concepción del Uruguay i Entre Ríos.

Den påstådda synen rapporterades av familjen MacLoughlin, ägare av lantegendomen La Chamarrita, som uppgav att föremålet försvann 15 minuter senare och efterlämnade ett enormt och mycket lysande spår.

En granne sade att "de upptäckte ett UFO vid exakt samma tid som Bagdad bombades".

Andra ortsbor drog sig till minnes att man för ca tio år sedan sett brännmärken och odefinierade avtryck i gräset på samma plats, och att märkliga svampar växte där efteråt.

Ort & land: Llanquihue-sjön, Chile

Datum för händelsen: 20 okt. 1990

Tidning & urklippsdatum: *La Capital*, 7 januari 1991

Utgivningsort: Mar del Plata, provinsen Buenos Aires, Argentina

Fiskare påstår att utomjordingar hotade honom

Santiago de Chile. Dolorindo Asencio, en fiskare som bor i sjöområdet, 750 kilometer söder om Santiago, påstår att han blivit hotad av förmodade utomjordingar. Rapporten, som publicerades i tidningen *La Cuarta*, säger att offret bevitnat flera UFO-uppdykanden, vilket Asencio själv tillkännagivit och av vilken anledning han påstår sig ha blivit hotad.

Enligt Asencio hade han en av sina upplevelser natten till den 20 oktober förra året, medan han var ute och seglade på sjön Llanquihue tillsammans med sin bror Sebastián. De blev förskräckta inför åsynen av hur ett jättestort flygande föremål i mörkret snabbt närmade sig åtföljt av ett bedövande ljud. Fiskaren tillägger att rymdskeppet, vars struktur omgavs av lysande färger, stod stilla över båten och projicerade en varm känsla av vilken anledning de desperat rodde in till stranden och gömde sig bland vegetationen.

Dolorindo Asencio påstår att han med anledning av att han bevitnat UFOnas uppdykanden blivit utsatt för allvarliga hot från främmande människor som beordrat honom att inte avslöja vad han sett. Han sade att han efter händelserna fått besök i sitt hem av "en man och två kvinnor, med en främmande brytning, som hotade mig och varnade mig för att tala med någon om iakttagelserna, och de till och med erbjöd sig att belöna mig om jag höll tyst, men de kom aldrig tillbaka".

Ort & land: Lanús, provinsen Buenos Aires, Argentina

Datum för händelsen: Augusti 1976

Tidning & urklippsdatum: *La Voz*, 21 december 1990

Utgivningsort: Avellaneda, provinsen Buenos Aires, Argentina

UFOs: dröm eller verklighet?

En fantastisk historia: Denna berättelse kommer från en man som bor i Lanús och är innehavare av en känd restaurang i den staden. Hans namn är Ricardo Ali, 35 år och gift och händelsen inträffade år 1976 men blev inte känd förrän nu.

Det är trevligt att prata med honom och han erkänner att han aldrig trott på UFO-fenomenet och säger: "DET JAG INTE SER...DET TROR JAG INTE PÅ"

Men den historia han kommer att berätta verkar bekräfta motsatsen.

Ricardo Ali inleder sin redogörelse sålunda: "Det finns en fråga idag huruvida utomjordiska varelser existerar eller ej. Jag menar att vissa människor inte tror att de finns medan andra tror på den verkliga möjligheten att oidentifierade flygande föremål flyger omkring i skyn. Men, vad är sanning? Det får ni själva ta ställning till." Ricardo fortsätter:

"Det jag berättar om inträffade år 1976 och jag kan försäkra er att även jag hade mina tvivel i början. Jag höll det för mig själv en lång tid, ty jag var rädd för löje, men åren och andra händelser fick mig att se sanningen."

"I augusti 1976...historien går "i crescendo"...hände mig något mycket underligt. Jag skulle snart fylla 21 år och arbetade i en affär i Once-distriktet (i Buenos Aires) och deltog i kvällskurser i en handelsskola. Jag varken drack eller intog något främmande som kunde leda till hallucinationer."

Ricardo fortsätter, med fullt allvar:

"En natt i augusti kom jag hem omkring kl 23.30. Efter några minuter lade jag mig i mitt rum och läste en geografibok. På den tiden bodde jag på Deheza 3250 i östra Lanús. Efter att jag läst några minuter kände jag mig sömning. Jag lade boken åt sidan på nattsduksbordet och somnade lugnt och stilla. Jag skulle tro att 2 eller 2 och en halv timme hade gått då jag började höra ett mycket mörkt men högtont ljud, det lät som surrandet från en geting förstärkt ca tusen gånger."

Ricardo fortsätter att berätta om sin upplevelse med stort allvar och lugn röst: "Det blev högre och högre hela tiden och det trängde in i mina öron och verkade göra mig sömning."

"Trots dess intensitet var brummandet inte plågsamt, det var bara som om det berövade mig min viljekraft. Jag såg ljusblixtar i mitt rum, ljusstrålar i odefinierade färger tills jag inträdde i ett märkligt tillstånd, i något slags trans. Jag kunde se, känna, höra, men var oförmögen att röra mig. Med en övermänsklig ansträngning försökte jag resa mig upp, men när jag gjorde detta verkade jag förlora all min styrka och det var omöjligt för mig att på något sätt röra mig eller att skrika."

"Men någonting sade mig att ingen-ting skulle hända och jag var inte rädd. Rummet var mycket varmt och en inre röst som jag aldrig tidigare hört invaderade mig. Det var då jag såg dem...! - han skrek med energi - De dök upp ur ingenstans, som om de hade kommit ut ur samma ljus som genomströmmade rummet."

"Det var tre varelser iklädda silverfärgade dräkter, två var män och den tredje var kvinna, den vackraste man kan tänka sig. Hon var perfekt. Jag minns inte människans ansikten. Allt jag vet är att de var män."

"Kvinnan hade mycket djupa ögon. De tittade alla på mig och talade till mig

men de rörde inte sina läppar, de sade inga ord. Det var som om de gick in i min hjärna genom sina ögon och upptäckte alla mina hemligheter. De två männen vid min sida verkade inte lägga sig i, de tittade bara på mig."

"Ett steg bakom dem stod kvinnan. I någon minut kände jag mig fullständigt avsvimnad. Jag kunde inte avgöra den exakta tiden när jag kom till sans igen. Men kvinnan var där, vid min sida. Hon lutade sig över mig och svepte med sina händer över mitt ansikte och över hela min kropp, smekte den men höll sina händer ca 30 cm ifrån den. Hon vidrörde inte min kropp men jag kunde känna smekningarna och värmen från hennes händer. Några minuter senare upplevde jag en sexuell kontakt med den kvinnan trots att hon höll sig på avstånd och aldrig vidrörde mig."

"Återigen kände jag mig svimfärdig" - Ricardo fortsatte på höjdpunkten av sin berättelse - "och ännu en gång hörde jag det intensiva getingsurandet tills det blev svagare och tystare."

DRÖM ELLER VERKLIGHET?

"När jag vaknade nästa morgon kände jag mig toppen. Jag försökte analysera vad som hade hänt och frågade min mor om hon hört någonting. *Under mina funderingar sökte jag efter en mer logisk förklaring till det hela och kom fram till att det bara varit en dröm, tills för några år sedan då jag insåg att så inte varit fallet. Men det är en annan historia, en annan händelse som jag råkade ut för vid ett senare tillfälle, som jag kommer att berätta för er.*"

"Jag tror att jag faktiskt hade ett möte med människor från andra galaxer. Jag studerades som en försökskanin - avslutar Ricardo Ali sina tankar - Men jag försäkras er att de känner oss bättre än ni anar. Jag genomlevde det och kan försäkra er att det är så."

KÄLLA: *Flying Saucer Review*
Vol 37, No. 1 (Spring, 1992)

Besök från en främmande värld

Följande utspelade sig den 10 oktober 1954 i Ceres, Goias, Brasilien.

Kvällen i fråga anlände Miguel Navarrete Fernandez, 35 år, och en vän endast känd under namnet Guido, till Ceres. Bägge männen var påtagligt uppskrämda och berättade om sitt möte med en stor flygande farkost. De utfrågades av hotellägaren som lade märke till deras extrema sinnesrörelse.

Fernandez, som är ombud för kaffebolaget 'Exportação e Importação Planalto Ltda', hade kommit till Ceres för att hämta en del varor. De åkte till en bondgård i området och utträttade sitt ärende. Omkring kl 18.00 startade de sin återresa till Ceres. Färden var händelselös tills omkring kl 20.00, då de befann sig i ett

område som kallas "Quebra Coco".

Guido gjorde Fernandez uppmärksam på ett starkt ljus framför dem. Fernandez trodde att det härrörde från en annan lastbil och sade så. Det blev emellertid inom kort uppenbart att ljuset inte alls härrörde från någon lastbil, ty ljuset tog form - påminde om en "helikopter" - och var mycket stort. Det befann sig inte alls på vägen som de först hade trott, utan förflyttade sig i luften ovanför. Deras lastbil hade just passerat under det, då det vände tillbaka och stod alldeles stilla framför dem, på en höjd av ca 45 m. Ca 2 minuter senare började det röra sig emot dem. Guido, som var mycket upprörd, förlorade kontrollen över bilen och körde av vägen. Motorn stannade och strålkastarna slocknade.

Båda männen var dödsförskräckta. Guido ropade: "Min Gud, det där klotet kommer att ramma bilen!" Föremålet verkade vara minst 125 m brett och 35 m högt. Det såg ut att ha stannat ca 35 m framför lastbilen och stod stilla på en höjd av ca 5 m över marken.

Det bländande violetta ljuset slocknade plötsligt och endast en starkt rödlysande antenn eller liknande kunde ses. Därefter öppnades en dörr uppfifrån och nedåt och bildade ett slags brygga (som dörren på ett Convairstplan, sade Fernandez). Sex smärta och uppenbarligen normala människor uppenbarade sig i dörröppningen och iakttog de bägge männen under total tystnad. Kort därefter uppenbarade sig en sjunde. Alla var kortvuxna, hade långt hår men verkade i övrigt fullständigt människoliknande. De hade även alla en fosforescerande eller glödande röd bricka på bröstet, vilket gjorde det svårt att urskilja deras anletsdrag.

Under ca tre minuter iakttog gruppen de bägge männen i lastbilen, varpå dörren stängdes och maskinen steg till en höjd av ca 450 m. Ett litet skivformat föremål sändes sedan ut från en annan öppning och färdades i den riktning från vilken den stora moderfarkosten kommit. I detta ögonblick tändes åter bilens strålkastare och motorn fungerade åter normalt. De bägge männen körde sedan så fort de vågade mot Ceres. Fernandez sade att under den tid varelserna betraktade honom och Guido upplevde han det som om han befann sig i ett transtillstånd, samt hade en underlig känsla av att de talade till honom och sade att de hade kommit i fredligt syfte, trots att han inte kunde höra något ljud.

KÄLLA: "Flying Saucer Occupants" av Coral & Jim Lorenzen

Cylinder över Moskva

Mellan kl 16.15 och 16.30 den 27 nov. 1954 såg folk på Röda Torget ett cylindriskt föremål över sina huvuden, på en höjd av ca 200-300 m, vilket färdades i nordvästlig riktning. Föremålet klättrade uppåt med ett jetplans hastighet samtidigt som det intog ett vertikalt läge.

KÄLLA: "Challenge to Science" av Jacques & Janine Vallée

ARIK VET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B FÖRENINGSS-
BREV

Porto
Betalt

Avs. UFO-Information, Box 9109, 581 09 Linköping

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPOSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPROGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STORLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Har finns ledig annonsplats för er
förening eller för er klubb. Skicka in ett
färdigt manus eller be oss göra ett
förslag.

Nu har den kommit!

Jüri Linas nya mycket spännande bok
"UFO-GÅTAN FÖR DJUPAS"

Jüri Linas andra bok innehåller många nya förbluffande
fallbeskrivningar om närkontakter och
ombord-tagningar. Boken redovisar uppgifter om en
UFO-katastrof nära staden Dalnegorsk i ryska Fjärran
östern år 1986 och de noggranna undersökningar som
gjordes av denna. Författaren beskriver den nya öppnare
attityden mot UFO:s i östra Europa. Boken presenterar
också nya ryska teorier om de flygande tefaten. Boken
innehåller en mängd material från det fd Sovjetunionen
som aldrig tidigare publicerats på något västeuropeiskt
språk.

Beställ boken genom att betala in 225 kronor på
postgiro: 456 99 88 - 1, Jüri Lina

SAF-BULLETTIN

Tidning för medlemmar i Solna Astronomiska Förening.

Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo,
parapsykologi, arkeologi, forntid mm.

Medlemskap/år 150:- Junior+pensionär 100:- Provex 25:-

Forts. En religiös historia.

*människor genom allehanda konster.
Därigenom få oss att tro på något annat
än Jesus och GUD. I själva verket är de
rädda för konkurrens. Jag vill bara
tillägga att UFO-fenomenet är bevisat
mycket äldre än alla religiösa aspekter
som finns på den här jorden. Och
därigenom betydligt äldre än själva
kristendomen.*

*UFO-Information lägger ingen religiös
aspekt på fenomenet som sådant men när
nu UFO-fenomenet är äldre än
kristendomen så kan det istället vara
upphovet till detsamma. Så i mina ögon
bekämpar dessa organisationer sitt eget
upphov. Inte nog med det! Dom säger sig
vara lärjungar i Jesus namn och sedan
går de till personangrepp med allvarliga
hot och skrämmande löften. Se där
bekämpar dom sig själva igen! Kommer
senare med bortförklaringar om att de
kämpar mot den onde. Gör gärna det!
Men förnedra och hota då inte
medmänniskor, hjälp dom istället, då
vinner ni deras förtroende. Är inte det
bättre?*

Mer om detta i nästa ledare.

Kjell.